

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321203984
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1321203984.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Marty Šašinkovej, v právnej veci žalobcu: Dolphin Central Europe, s.r.o., so sídlom Nádražná 1958, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 50 046 586, právne zastúpeného: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA HUBOCKÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 411 491, proti žalovaným: 1/ AQUA PRO EUROPE, a.s., so sídlom Pod Furčou 7, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov, IČO: 50 886 771, 2/ Dolphin Slovakia, s.r.o., so sídlom Pod Furčou 7, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov, IČO: 35 784 776, obaja v konaní právne zastúpení: Advokátska kancelária VASIL' & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 47 240 482, o zrušenie neodkladného opatrenia a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 24Cb/21/2021-100 zo dňa 27.01.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 24Cb/21/2021-100 zo dňa 27.01.2022 p o t v r d z u j e .

II. Súd žalovanému 1/ a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I zamietol návrh žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia vydaného Okresným súdom Bratislava III dňa 09.10.2019 č.k. 23Cb/221/2019-131 a výrokom II zaviazal žalobcu nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.10.2019 č.k. 23Cb/221/2019-131 bolo na základe návrhu žalovaných nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť zdržať sa všetkých úkonov, ktorými by disponoval s podnikom spoločnosti žalovaného 2/, ktorý je špecifikovaný v Zmluve o predaji podniku, uzavretej dňa 30.08.2019, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.2019 a povinnosť nenakladať s vecami a právami podniku spoločnosti žalovaného 2/, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 1, prílohe č. 2, prílohe č. 10, prílohe č. 11 a prílohe č. 12 Zmluvy o predaji podniku, uzavretej dňa 30.08.2019, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.2019. Vo veci samej podal žalovaný 2/ dňa 22.11.2019 na tunajší súd proti žalobcovi žalobu o určenie vlastníckeho práva a o vydanie podniku. Konanie je vedené pod sp. zn. 26Cb/124/2020. Žalovaný 1/ nie je stranou v tomto spore. Návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.07.2021 žalobca navrhol zrušiť neodkladné opatrenie zo dňa 09.10.2019 sp. zn. 23Cb/221/2019, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 20.02.2020 č. k. 2Cob/237/2019-556 potvrdil a žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dôvodil tým, že neboli splnené predpoklady uvedené v § 325 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pre nariadenie neodkladného opatrenia a dôvody pre jeho nariadenie neexistovali. Súd v neodkladnom opatrení opísal iba správanie pána M.-D. ako fyzickej osoby, napriek tomu bolo neodkladné opatrenie nariadené voči žalobcovi, ktorý

je právnickou osobou. Žalovaní v návrhu neosvedčili a ani nepreukázali jediný dôvod v správaní žalobcu, ktorý by mal za následok naliehavú potrebu dočasne upraviť pomery účastníkov konania, ani také správanie žalobcu, ktoré by bolo v rozpore s platným právom alebo akékoľvek úkony žalobcu, ktoré by poškodzovali žalovaných. Len správanie pána M.-D. súdu postačovalo, aby nariadil neodkladné opatrenie voči právnickej osobe - žalobcovi. Poukázal aj na to, že vo vzťahu k žalovanému 1/ nemohlo nariadené neodkladné opatrenie spĺňať žiadny účel, pretože žalobca a žalovaný 1/ nie sú v žiadnom obchodnom vzťahu, žalovaný 1/ je iba jediným spoločníkom žalovaného 2/. Žalobca mal za to, že žalovaní v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčili existenciu bezprostredne hrozacej ujmy ako zákonného predpokladu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vydané neodkladné opatrenie žalobca napokon spochybnil aj tým, že neodkladné opatrenie bolo vydané v priebehu rekordne krátkeho času, len jedného dňa a niekoľkých hodín po podaní návrhu a tiež tým, že k návrhu neboli pripojené všetky prílohy. Vo vzťahu k dôvodom, ktoré nastali po nariadení neodkladného opatrenia žalobca uviedol, že už dva dni po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaný 1/ podal na Okresný súd Bratislava I návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, z čoho je podľa žalobcu nesporné, že žalovaní 1/ a 2/ nemôžu mať reálny záujem na určení vlastníctva k celému podniku. Podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu bolo ich jediným zámerom poškodiť žalobcu a dosiahnuť zrušenie spoločnosti žalobcu v rámci konkurzu, teda aj zrušenie podniku, ktorý žalobca nadobudol na základe Zmluvy o predaji podniku od žalovaného 2/. V návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaný 1/ účelovo a nepodložene tvrdil, že žalobca je v predĺžení, čím sa snažil poškodiť žalobcu a neoprávnene ho zatiahnuť do konkurzného konania. Je pritom v rozpore s akoukoľvek logikou domáhať sa ochrany voči žalobcovi v tom smere, aby mal zakázané nakladať s podnikom, a pritom iniciovať podania, ktorých jediným cieľom bolo zrušiť spoločnosť žalobcu. V takom prípade nemožno hovoriť o tom, že u žalovaného 2/ je daná naliehavosť na určení vlastníckeho práva k podniku žalobcu. Naliehavý právny záujem je pritom podmienkou prípustnosti takejto žaloby. Žalobca dôvodil aj materiálnou nevykonateľnosťou (nezrozumiteľnosťou) najmä časti II. výroku nariadeného neodkladného opatrenia, keď z uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nie je zrejmé, a to nielen z jeho výrokovej časti, ale ani z odôvodnenia, ba dokonca ani zo samotného návrhu žalovaných, s čím konkrétne má žalobca zakázané nakladať, teda s akými vecami a právami.

3. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení uviedol, že ako druhý dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia žalobca uviedol skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ po nariadení neodkladného opatrenia kontaktovali svojich obchodných partnerov, resp. zmluvných partnerov a tvrdili im, že žalobca nie je vlastníkom podniku a že o platnosti Zmluvy o predaji podniku prebieha medzi stranami súdne konanie. Súčasne im zaslali na vedomie aj uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia a podnecovali tým všetkých obchodných partnerov, aby si svoje záväzky voči podniku, t.j. voči žalobcovi neplnili. Na základe zmluvy o predaji podniku prešli na žalobcu aj pohľadávky žalovaného 2/. Súdne konania, ktoré inicioval žalobca sú najmä z dôvodu, že zo strany zmluvných partnerov nedošlo k dobrovoľnej úhrade, nakoľko žalovaní podnecovali tieto spoločnosti, aby faktúry, resp. pohľadávky voči žalobcovi, dobrovoľne neuhradili. Pritom sú to tie isté pohľadávky, ku ktorým sa snaží žalovaný 2/ domôcť v konaní vo veci samej na základe žaloby o určení vlastníckeho práva k podniku žalobcu. Žalovaní si tak prostredníctvom svojho právneho zástupcu vedome a účelovo odopierajú právo na vrátenie celého podniku a spôsobujú nevyhnutnosť pohľadávok.

4. Súd prvej inštancie poukázal na § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 334 CSP a konštatoval, že odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo pôvodne neodkladné opatrenie nariadené, nadväzuje na znenie § 325 ods. 1 CSP. Toto ustanovenie umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie len v dvoch prípadoch, a to z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery alebo z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Aj k zrušeniu neodkladného opatrenia môže teda viesť iba odpadnutie tohto dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušeniu neodkladného opatrenia domáha. Odpadnutie dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektmi sa zmenila alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba neodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. O návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie, a to spravidla bez pojednávania (Veľké komentáre Civilný sporový poriadok, Nakladateľstvo C. H. Beck, 2016). Predbežné opatrenie (v dnešnej

dobe už neodkladné opatrenie) možno však zrušiť aj vtedy, ak sa dodatočne zistí, že predpokladané dôvody dané nie sú. Nie je totiž vylúčené, že neskôr, alebo tiež pri vykonávaní dôkazov vo veci samej súd zistí, že predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia neboli dané (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 5/2011 zo dňa 29.06.2011). Z rozhodnutí najvyšších súdnych autorít vyplýva tiež požiadavka, že v prípade právoplatných nemeritorných rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám, čo znamená, že o otázkach, o ktorých už súd právoplatne rozhodol, nebude možné v prebiehajúcom konaní na tom istom skutkovom a právnom základe vydať obsahovo iné (protikladné) rozhodnutie. V dôsledku uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že prvý okruh dôvodov, pre ktoré žalobca navrhol zrušiť neodkladné opatrenie, sa týkali nesplnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, teda, že neodkladné opatrenie vôbec nemalo byť nariadené. Tieto dôvody však nemohli zakladať zrušenie neodkladného opatrenia, pretože by to znamenalo preskúmavanie pôvodného právoplatného rozhodnutia, čo je nepripustné. Uvedený záver platí o to viac, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení preskúmaval aj odvolací súd a dospel tiež k záveru, že dôvody na jeho nariadenie existovali. Žalovaní teda správne poukazovali na to, že by sa tým narušil inštitút prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia by podľa súdu prvej inštancie ešte mohli predstavovať nové skutočnosti preukázané, alebo aspoň spoľahlivo zistené v konaní vo veci samej, ak by tieto spochybňovali skutočnosti, na základe ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené. V konaní sp. zn. 26Cb/124/2020 však ešte nebolo začaté pojednávanie vo veci samej, teda ani dokazovanie, preto nebolo možné urobiť záver, že na základe vykonaného dokazovania boli vyvrátené alebo spochybnené skutočnosti, ktoré boli dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia. Taktiež skutočnosti, ktoré nastali po nariadení neodkladného opatrenia, nie sú podľa súdu takého charakteru, že by ich dôsledkom bolo odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia bola potreba bezodkladne upraviť pomery strán v dôsledku konania p. S. M.-D., ktorý sám, v postavení konateľa oboch zmluvných strán uzavrel zmluvu o predaji podniku, pričom súd na základe predložených dôkazov mal za osvedčené, že nebol v postavení konateľa predávajúceho - Dolphin Slovakia, s.r.o., čím sa zmluva o predaji podniku súdu javila ako absolútne neplatná. Odvolací súd považoval zmluvu o predaji podniku zo dňa 30.09.2019 taktiež za prinajmenšom pochybnú, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie jediného akcionára žalovaného 1/ zo dňa 09.08.2019, na ktoré následne nadväzovalo rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 30.08.2019. Na základe toho mal odvolací súd za to, že konaním p. M.-D. došlo k prevodu všetkých zložiek podniku žalovaného 2/, pričom aj následným jeho konaním sú žalovaní nielen vo vzťahu k úhradám splátok kúpnej ceny za obchodný podiel žalovaného 2/, ale najmä pri bežnom chode oboch spoločností, značne poškodení, a tým bola daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami. Konanie žalovaného 1/, ktorý podal na Okresný súd Bratislava I návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu, ani konanie oboch žalovaných, ktorí po nariadení neodkladného opatrenia informovali svojich obchodných partnerov o tom, že žalobca nie je vlastníkom podniku a že prebieha konanie o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku, nepredstavuje zmenu pomerov, pre ktorú by bolo potrebné neodkladné opatrenie zrušiť. Návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu bol zamietnutý, teda nedošlo k žiadnej hmotnoprávnej zmene medzi sporovými stranami oproti stavu pri nariadení neodkladného opatrenia. Z akého dôvodu došlo k zamietnutiu návrhu (sporné pohľadávky navrhovateľa konkurzu a osvedčená platobná schopnosť dlžníka) nebolo pre rozhodovanie o neodkladnom opatrení významné. Rovnako za nie dôležité pre rozhodnutie považoval súd úvahy o tom, či správanie žalovaných v konečnom dôsledku bude pre nich ekonomicky prínosné. Z uvedených dôvodov, keďže nedošlo k takej zmene pomerov, ktoré by mali za následok neúčelnosť nariadeného neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol. K námietke miestnej nepríslušnosti uplatnenej žalovanými pri prvom procesnom úkone, ktorý im patril, ešte dodal, že pri zrušení neodkladného opatrenia ide o určitú formu tzv. autoremedúry, čo znamená, že o zrušení neodkladného opatrenia rozhoduje okresný súd, ktorý ho nariadil, preto sa nepoužijú všeobecné ustanovenia o miestnej príslušnosti súdu podľa sídla žalovanej spoločnosti.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s tým, že úspešným žalovaným priznal plnú náhradu trov konania.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), a h) CSP a žiadal rozhodnutie zrušiť, prípadne zmeniť tak, že návrhu žalobcu sa vyhovie. Nestotožňoval sa tvrdením súdu v zmysle bodu 29. uznesenia o neplatnosti Zmluvy o predaji podniku z dôvodu, že pán S. M.-D. nebol v postavení predávajúceho, nakoľko podľa výpisu z obchodného registra je nesporné, že bol v postavení konateľa žalovaného 2/, t.j. predávajúceho v čase podpisu Zmluvy o predaji podniku. Mal za to, že s poukazom na § 131

ods. 1 Obchodného zákonníka sa rozhodnutia jediného spoločníka žalovaného 2/ považujú za platné (so všetkými právnymi následkami ním vyvolanými) a to až do okamihu, kým by súd rozhodol o ich neplatnosti. Až okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka nastávajú účinky jeho neplatnosti spätne, t.j. ex tunc ku dňu prijatia rozhodnutia jediného spoločníka. Na vecne a miestne príslušnom súde však neprebíha žiadne konanie o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného akcionára žalovaného 1/ zo dňa 09.08.2019 a rovnako tak neprebíha žiadne konanie o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka žalovaného 2/ zo dňa 30.08.2019. Rozhodnutie žalovaného 2/ o prevode podniku je preto platné a záväzné, pričom Zmluvu o predaji podniku podpísala osoba, ktorá bola oprávnená v mene žalovaného 2/ konať samostatne. Napriek tomu, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ iniciovali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a deklarovali, že vo veci samej sa mienia domáhať určenia vlastníckeho práva v prospech žalovaného 2/ k celému podniku, iniciovali viaceré súdne konania proti žalobcovi, a to: 1) konanie o vymożenie pohľadávky vo výške 48.931,20 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Antonom Burym, Exekútorický úrad Bratislava, Jelenia 26, Bratislava, pod sp. zn. 9EX 60/21, ktorého poveril Okresný súd Banská Bystrica, sp. zn. 60Ek/2082/2020, 2/ konanie na nepeňažné plnenie vedené súdnym exekútorom JUDr. Antonom Burym, Exekútorický úrad Bratislava, Jelenia 26, Bratislava, pod sp. zn. 9EX 163/21, ktorého poveril Okresný súd Banská Bystrica, sp. zn. 7Ek/1185/2020. V prvom prípade ide o vymáhanú pohľadávku žalovaného 1/ vo výške 48.931,20 eur s príslušenstvom, ktorá vznikla proti žalovanému 2/ pred nadobudnutím účinnosti Zmluvy o predaji podniku a tento záväzok prešiel zo žalovaného 2/ na žalobcu práve predajom podniku. Napriek skutočnosti, že žalovaní deklarujú, že majú vlastnícke právo k podniku, podali návrh na vykonanie exekúcie. Preto podľa názoru žalobcu neodkladné opatrenie nariadené za účelom, aby nedochádzalo k zníženiu majetku žalovaného 2/, stratilo svoj účel a odpadli dôvody, pre ktoré bolo vydané. Žalobca využil všetky dostupné opravné prostriedky, ktorými by došlo k zastaveniu exekúcie, avšak exekučné konanie zastavené nebolo a súdny exekútor vykonal exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu na účet žalovaného 1/. Žalovaný 1/ a ani žalovaný 2/ nemôžu mať preto reálny záujem na určení vlastníckeho práva k „celému podniku žalovaného 2“, keďže podaním návrhu na vykonanie exekúcie, bolo ich jediným zámerom poškodiť žalobcu, a teda aj poškodenie podniku, ktorý žalobca nadobudol na základe Zmluvy o predaji podniku od žalovaného 2/. Ďalším exekučným konaním, ktoré inicioval žalovaný je exekučné konanie na nepeňažné plnenie vedené pod sp. zn. 9EX 163/21, pričom exekučným titulom bolo predmetné neodkladné opatrenie. Podaným návrhom však žalovaný žiadnym spôsobom neopísal konanie žalobcu, ktorým by porušil povinnosť uloženú neodkladným opatrením. Oprávnený v podanom návrhu iba „skopíroval“ prvý a druhý výrok neodkladného opatrenia. Exekučné konanie sp. zn. 9EX 163/21 bolo nakoniec uznesením zo dňa 23.11.2021, sp. zn. 7Ek/1185/2020 zastavené, nakoľko konajúci súd nemal za preukázané porušenie akýchkoľvek práv a povinností uložených neodkladným opatrením. Voči uzneseniu podal žalovaný sťažnosť, avšak tak ako jeho návrh na vykonanie exekúcie, ani samotnú sťažnosť riadne neodôvodnil a nepreukázal žiadne porušenie zo strany žalobcu vyplývajúce mu z neodkladného opatrenia. Opätovne žalobca zdôraznil, že žalovaný nemá záujem o vydanie podniku, ale jeho jediným cieľom je prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia spôsobiť likvidáciu podniku, resp. žalobcu, pretože je v rozpore s akoukoľvek logikou tvrdenie žalovaného, že má záujem na určení vlastníctva podniku, keď podáva návrhy na vykonanie exekúcie proti žalobcovi na peňažné plnenie a súčasne bráni žalobcovi vo vymáhaní pohľadávok, ktoré v čase rozhodnutia o určení platnosti alebo neplatnosti predaja podniku budú dávno premlčané a súdnou cestou nevyožiteľné.

7. Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že žalovaní po nariadení neodkladného opatrenia kontaktovali svojich obchodných partnerov, resp. zmluvných partnerov a tvrdili im, že žalobca nie je vlastníkom podniku a o platnosti Zmluvy o predaji podniku prebieha medzi stranami súdne konanie. Súčasne im žalovaný 1/ a žalovaný 2/ zaslali na vedomie aj neodkladné opatrenie a podnecovali tým všetkých obchodných partnerov, aby si svoje záväzky voči podniku, t.j. voči žalobcovi neplnili, citujúc: „Na základe vyššie uvedeného si Vás dovoľujeme informovať a požiadať, aby ste predmetné oznámenie o predaji podniku Dolphin Slovakia, s.r.o. ignorovali a v žiadnom prípade neuskutočňovali finančné platby v prospech tejto novej spoločnosti.“ Svojím konaním tak vedome a účelovo spôsobujú nevyožiteľnosť pohľadávok, ktoré účinnosťou Zmluvy o predaji podniku prešli na žalobcu, a ktoré pohľadávky v konaní vo veci samej žiadajú od žalobcu spolu s podnikom vrátiť. Konanie žalovaných je pritom v priakom rozpore s tým, čoho sa domáhajú v súdnom konaní, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaní sú si vedomí toho, že súdy sú pracovne vyťažené a konania trvajú neprímerane dlho (v konaní o určení vlastníckeho práva a vydanie podniku po dva a pol roku ešte nebolo vytyčené ani prvé pojednávanie) a teda nariadeným neodkladným opatrením zneužívajú inštitút neodkladného opatrenia. Je pritom nepochybné, že pre

samotný podnik nie je vydané neodkladné opatrenie ani účelné a ani vhodné. Súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie bez toho, aby náležite zistil skutkový a právny stav vecí a s predloženými dôkazmi a tvrdeniami sa náležite nevysporiadal, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie je preto nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie neuviedol všetky tvrdenia žalobcu, nevysporiadal sa s návrhmi sporových strán, neuviedol ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty a súčasne ich nevyhodnotil.

8. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili, napriek jeho doručeniu súdom prvej inštancie dňa 18.03.2022 do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaných.

9. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

10. Z obsahu predmetného spisu odvolací súd zistil, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.07.2021 sa žalobca voči žalovaným domáhal zrušenia neodkladného opatrenia vydaného Okresným súdom Bratislava III dňa 09.10.2019 č.k. 23Cb/221/2019-131, ktorým bolo nariadené žalobcovi, aby sa zdržal všetkých úkonov, ktorými by disponoval s podnikom spoločnosti žalovaného 2/ (v konaní v postavení žalobcu 2/), ktorý je špecifikovaný v Zmluve o predaji podniku, uzavretej dňa 30.08.2019, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.2019. Ďalej bolo druhým výrokom žalobcovi v postavení žalovaného nariadené, aby nenakladal s vecami a právami podniku spoločnosti žalovaného 2/, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 1, prílohe č. 2, prílohe č. 10, prílohe č. 11 a prílohe č. 12 Zmluvy o predaji podniku, uzavretej dňa 30.08.2019, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.2019. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 20.02.2020 č.k. 2Cob/237/2019-556 uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.10.2019 č.k. 23Cb/221/2019-131 o neodkladnom opatrení potvrdil. Svoj návrh na zrušenie neodkladného opatrenia žalobca založil na tvrdeniach, že neboli dôvody na jeho nariadenie a ani nikdy neexistovali. V návrhu sa vysporiada s dôvodmi žalovaných, ktoré uviedli v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (opísanie iba konania pána M.-D. ako fyzickej osoby, absencia uvedenia dôvodov, ako aj ich nepreukázania spočívajúca v správaní spoločnosti žalobcu odôvodňujúcom nariadenie neodkladného opatrenia), s rýchlym konaním súdu prvej inštancie, ktorý o návrhu rozhodol v priebehu jedného dňa, ako i nesprávnym vyhodnotením skutočností súdom prvej inštancie, že by sa nariadením neodkladného opatrenia zhoršila pozícia žalovaných, že by sa žalobca dopustil voči žalovaným konania v rozpore s právom a toto konanie poškodzovalo žalovaných, namietať odôvodnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedostatočné. Ďalej namietať, že Okresný súd Bratislava III neuložil žalobcovi žiadnu povinnosť vo vzťahu k žalovanému 1/, preto nariadené neodkladné opatrenie nemôže vo vzťahu k nemu splňať svoj účel. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola pripojená iba časť príloh a to č. 1, 10, 11, pričom vo výroku je odkaz aj na prílohy č. 2, a 12. Súd prvej inštancie a ani Krajský súd v Bratislave v čase rozhodovania nemali k dispozícii uvedené prílohy. Žalovaní pritom podľa žalobcu ani neuviedli, prečo sa domáhajú práve zákazu nakladania s vecami a právami podniku výlučne vo vzťahu k niektorým prílohám. Namietať materiálnu nevykonateľnosť nariadeného neodkladného opatrenia, keď nie je zrejmé, s čím konkrétne nemá žalobca nakladať, teda s akými vecami a právami, ako i obsah odôvodnenia rozhodnutia o neodkladnom opatrení.

11. Vo vzťahu k preukázaniu podmienok v zmysle § 334 CSP, t.j. že pominuli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie uviedol, že už dva dni po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaný 1/ podal na Okresný súd Bratislava I návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, z čoho je podľa žalobcu nesporné, že žalovaní 1/ a 2/ nemôžu mať reálny záujem na určení vlastníctva k celému podniku, keďže zámerom podania návrhu bolo poškodiť žalobcu a dosiahnuť zrušenie spoločnosti žalobcu v rámci konkurzu, teda aj podniku, ktorý žalobca nadobudol na základe Zmluvy o predaji podniku. V takom prípade nemožno hovoriť o tom, že u žalovaného 2/ je daná naliehavosť na určení vlastníckeho práva k podniku žalobcu. Zároveň žalovaní 1/ a 2/ po nariadení neodkladného opatrenia kontaktovali svojich obchodných partnerov, resp. zmluvných partnerov, ktorých žalobca príkladom vymenoval a podnecovali ich, aby si svoje záväzky voči podniku, t.j. voči žalobcovi neplnili. Pritom sú to tie isté pohľadávky, ku ktorým sa snaží žalovaný 2/ domôcť v konaní vo veci samej na základe žaloby o určení vlastníckeho práva k podniku žalobcu. Žalovaní si tak vedome a účelovo odopierajú právo na vrátenie celého podniku a spôsobujú nevyhľaditeľnosť pohľadávok.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, a to predovšetkým s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a s odvolaním žalobcu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí riadne a presvedčivo vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami významnými vo vzťahu k návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia a vec správne skutkovo i právne vyhodnotil.

20. Dôvodom zrušenia neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 334 CSP je, že odpadnú (pominú) dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Táto formulácia postihuje predovšetkým tie prípady, kedy došlo k zmene pomerov, čo má za následok, že neodkladné opatrenie už nie je nutné a ani účelné. K zmene pomerov musí súd vždy prihliadnuť a vyvodiť potrebný záver. Neodkladné opatrenie možno však zrušiť aj vtedy, ak sa dodatočne zistí, že predpokladané dôvody dané nie sú. Nie je totiž vylúčené, že neskôr, alebo tiež pri vykonávaní dôkazov vo veci samej, súd zistí, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli dané.

21. Odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené, nadväzuje ako správne uviedol súd prvej inštancie na znenie ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, ktoré predpokladá nariadenie neodkladného opatrenia len v dvoch prípadoch, a to z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery alebo z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Aj k zrušeniu neodkladného opatrenia preto môže viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Pre neodkladné opatrenie je v zmysle § 329 ods. 2 CSP rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, čo znamená, že aj v prípade podania odvolania proti nariadeniu neodkladného opatrenia, predmetom odvolacieho prieskumu môže byť iba splnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania napadnutého rozhodnutia a nie odpadnutie dôvodov jeho nariadenia. Na základe rovnakého princípu, preto aj dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP, nemôže byť to, že podmienky na jeho nariadenie neboli (späťne) splnené, resp. v čase jeho nariadenia už netrvali a rovnako dôvodom nemôžu byť skutočnosti, ktoré existovali a boli známe už v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia. Civilný sporový poriadok totiž v ustanovení

§ 334 výslovne vyžaduje „ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo (neodkladné opatrenie) nariadené“. Súd teda pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia posudzuje iba prípadnú zmenu okolností, ktorá nastala od nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. medzi rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a návrhom na jeho zrušenie. Z hľadiska odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, tak do úvahy prichádza aj splnenie povinnosti žalovaným. Aby však súd mohol dospieť k záveru, že splnením povinností uložených neodkladným opatrením sa medzi stranami konania zmenila alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie, opäť by muselo ísť o stav, že k splneniu povinností došlo po nariadení neodkladného opatrenia.

22. Pokiaľ ide o právnu úpravu zrušenia neodkladného opatrenia, odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 491/2017-42 zo dňa 03.08.2017, podľa ktorého „... súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení predbežného opatrenia nemôže preskúmať správnosť pôvodného uznesenia o predbežnom opatrení, ako to požadoval sťažovateľ, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia predbežného opatrenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení uznesenia o predbežnom opatrení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu skutkových okolností/pomerov, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Len iný názor dotknutej strany sporu bez relevantnej zmeny skutkových okolností na hodnotenie otázok rozhodujúcich pre nariadenie predbežného opatrenia preto nevytvára dostatočný predpoklad na rozhodovanie všeobecného súdu o zrušení predbežného opatrenia.“

23. S poukazom na uvedené sa odvolací súd plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že prvý okruh dôvodov uvedených žalobcom či už v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, alebo v odvolaní (ods. 2 a 9 odôvodnenia tohto uznesenia) sa týkal splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré mali byť uvedené, namietané a posudzované práve v konaní o nariadení neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie ani odvolací súd v tomto konaní nepredstavujú 3. inštanciu oprávnenú posudzovať správnosť skutkového, procesného a právneho zhodnotenia podmienok na vydanie neodkladného opatrenia a vykonávať tak revíziu právoplatných rozhodnutí. Skutočnosti, ktoré existovali v čase nariadeného neodkladného opatrenia nepredstavujú žiadnu zmenu pomerov v čase po jeho nariadení. Splnenie podmienky materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, bol povinný v rámci svojej funkčnej právomoci skúmať a posudzovať odvolací súd, ktorý rozhodoval o odvolaní voči neodkladnému opatreniu, prípadne exekučný súd, ktorý na podklade exekučného titulu vykonáva dohľad na exekučným konaním. V opačnom prípade, keby tak konal tunajší súd, bol by narušený princíp právnej istoty.

24. Z hľadiska posudzovania podmienok v zmysle § 334 CSP, t.j. odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, tak do úvahy prichádza iba ostatná časť argumentácie žalobcu uvádzaná či už v návrhu alebo v odvolaní. Z predložených dôkazov zo strany žalobcu však nemožno vyvodiť záver, že by došlo k takej hmotnoprávnej zmene pomerov medzi stranami, ktoré by odôvodňovali záver o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie správne poukázal na dôvody nariadenia neodkladného opatrenia konštatované v uznesení Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.10.2019 č.k. 23Cb/221/2019-131, ako i Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.02.2020 č.k. 2Cob/237/2019-556, ktoré naďalej trvajú, avšak z jeho odôvodnenia nemožno vyvodiť záver, že by súd prvej inštancie v tomto konaní posudzoval podmienky platnosti Zmluvy o prevode podniku, ako mylne uvádza žalobca, a ktorý sa opätovne nimi zaoberá. Súd prvej inštancie s poukazom na prijaté závery predmetných súdov iba konštatoval, že uvedené námietky nepreukazujú zmenu pomerov majúcich za následok stratu účelnosti a nutnosti na nariadení neodkladného opatrenia, ako ani zmenu podmienok, za ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené.

25. Vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadom prebiehajúcej exekúcie pod sp.zn. 9EX 60/21 týkajúcej sa vymoženía pohľadávky žalovaného 1/ vo výške 48.931,20 eur, odvolací súd uvádza, že samotné vymoženie pohľadávok žalovaného 1/ od žalobcu, napriek skutočnosti, že je nateraz vlastníkom podniku, nemá vplyv na neodkladným opatrením zabezpečené prípadné pohľadávky žalovaného 2/ vo vzťahu k tretím osobám. Rovnako tak vymáhanie plnenia vyplývajúceho práve z nariadeného neodkladného opatrenia (exekúcia vedená pod sp.zn. 9EX 163/21), nemôže zakladať dôvod pre zrušenie neodkladného opatrenia. Takýmto spôsobom by každý povinný z nariadeného neodkladného opatrenia mohol žiadať o jeho zrušenie a vyhnúť sa tak uloženej povinnosti, čo by viedlo k obchádzaniu zákona.

26. Taktiež konanie žalovaných ohľadom kontaktovania svojich obchodných partnerov, resp. zmluvných partnerov, že žalobca nie je vlastníkom podniku a že o platnosti Zmluvy o predaji podniku prebieha medzi stranami súdne konanie, nie je možné chápať ako odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ide o zjavný dôsledok práve nariadeného neodkladného opatrenia, kedy sa žalovaní snažia o eliminovanie škôd. Ochrana žalovaných pred vznikom škody bola aj jedným z dôvodov nariadeného neodkladného opatrenia.

27. Vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcich sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia a jeho nepreskúmateľnosti, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa v zmysle § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP riadne, jasne a výstižne vysporiadal s podstatnými skutkovými a právnymi argumentami strán, uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, resp. i ako vec právne posúdil. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (či už prvoinštančného alebo odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritériá pre dostatočné odôvodnenie napadnuté uznesenie splnilo, keď dalo odpoveď na podstatné skutkové a právne argumenty žalobcu.

28. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne a z toho dôvodu, viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

29. V danom prípade mali v odvolacom konaní plný úspech žalovaní 1/ a 2/, v dôsledku čoho im vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovaným v priebehu odvolacieho konania žiadne trovy konania nevznikli, súd im nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, podľa ktorého ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

30. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).